Ötödik üzenet

Élő kövek és juhok

Igeolvasmány: 1Pt 2,4-5; Zak 3,9; 4,10;
Jn 10,11-16; Ezék 34,11-31

I. A hívőket élő kövek szimbolizálják; ők azok, akik Krisztus kőtermészetével átformálódtak, hogy Isten szellemi háza legyenek – 1Pt 2,4-5:

A. Mi, a hívők Krisztusban, élő kövek vagyunk – Krisztushoz hasonlóan – újjászületés és átformálódás révén; agyagból lettünk megteremtve (Róm 9,21), de az újjászületéskor megkaptuk az isteni élet magját (1Pt 1,23-24), amely a bennünk való növekedése által átformál minket élő kövekké:

1. Péter megtérésekor az Úr új nevet adott neki – Péter – egy kő (Jn 1,42), és amikor Péter megkapta a kijelentést Krisztusról, az Úr továbbá felfedte neki, hogy Ő volt a kőszikla – egy kő (Mt 16,16-18).
2. E két eset által Péter megkapta azt a benyomást, hogy Krisztus és az Ő hívői egyaránt kövek Isten épületéhez – 1Pt 2,4-5.

B. Krisztus Isten épületének az élő köve, az alapköve, a szegletköve és a csúcsköve; miután megszülettek Istentől, a hívők Krisztusban élő drágakövekké formálódnak át a gyülekezetnek mint Isten szellemi házának felépítéséhez – 4. vers; 1Kor 3,11; Ésa 28,16; Csel 4,11; Zak 4,7; Jn 1,12-13. 42; 1Pt 2,5-7; 1Kor 3,12; Mt 16,18.

C. Krisztusnak mint a kőnek hét szeme van, amelyek Isten hét Szellemét, a hétszeresen felerősödött Szellemet, jelképezik (Zak 3,9; 4,10); a hétszeresen felerősödött Szellemet jelképezi a Bárány hét szeme (Jel 5,6) és az Isten trónja előtt égő hét tűzlámpás (4,5) is:

1. A lámpások megvilágosításra, kutatásra, leleplezésre, megítélésre és égetésre vannak, a szemek pedig betöltésre; a hét szem beletölti a lényünkbe mindazt, ami a Bárány-kő, hogy az Ő arany mécstartójává tegyen minket – Zak 4,2-6. 11-14.
2. Olyan úton válhatunk élő kövekké, hogy Őhozzá jövünk, és Ő lát minket; amint az Úr megvilágosít és megítél minket, Ő ránk néz, és belénk tölti Magát, hogy átformálódjunk az Ő képére; mindannyiunknak a hét lámpás megvilágosító, a hét szem szemlélő és a hétszeresen felerősödött Szellem életet átadó tevékenysége alatt kell állnunk.
3. Amikor Krisztus mint Isten kegyelmének élő köve alkatilag beépül a lényünkbe annak révén, hogy szubjektíven megtapasztaljuk Őt, akkor Ő a párnánkká válik a nyugalmunkért, hogy oszloppá tegyen minket Isten épületében – 1Móz 28,11-12. 17-19a; Zak 4,7; Mt 11,28-30; Jn 1,16-17. 51.

D. Végül a testületi Krisztus, Krisztus a győzedelmeskedő menyasszonyával, el fog jönni mint egy kő, hogy összezúzza az emberi kormányzat összességét Isten királyságának elhozásához – Dán 2,34-35; Jóel 3,11; Jel 19,11-21; vö. 1Móz 1,26:

1. Krisztus szájából éles kard jön ki, hogy azzal verhesse a nemzeteket – Jel 19,15a; vö. 1,16; 2,12. 16.
2. Ahhoz, hogy alkatilag felépüljünk és összeelegyedjünk Krisztussal, és így a testületi zúzókővé, az Ő testületi harcos-győztesévé, váljunk, szükségünk van a megölő igére, amely foglalkozik az ellenséggel; ima-olvasnunk kéne az Igét, hogy megtapasztaljuk a kardot mint az ölő eszközt – Ef 6,17-18.

II. A hívőket juhok szimbolizálják; ők azok, akik Krisztus organikus pásztorolása alatt állnak – Jn 10,11-16; Zsolt 23,1; Mt 9,36; Héb 13,20:

A. Az Úr Maga eljön a Pásztorként, hogy megkeresse a juhait és tudakozódjon utánuk – Ezék 34,11-31; Lk 15,3-7; Jel 7,17; Jn 21,15-17; 1Pt 2,25; 5,3-4.

B. Az Úr a juhait a saját földjükre és a magas hegyekre viszi; a föld Krisztust mint Kánaán jó földjét jelképezi, a magas hegyek pedig a feltámadt és mennybement Krisztust jelképezik – Ezék 34,13-14; Kol 1,12.

C. Az Úr visszaviszi a juhait a patakokhoz, amelyek a megelevenítő Szellemet jelképezik, és a patakok mentén legelteti a nyáját, ami azt jelképezi, hogy az Ő gazdagságával eteti a hívőket – Ezék 34,13 [Káldi neovulgáta]; Jel 21,1-2a; 1Kor 12,13; Zsolt 36,8.

D. Az Úr a juhait visszaviszi a jó és gazdag legelőre, amely Krisztust mint az életellátmányunkat jelképezi, és megpihenteti őket, ami azt mutatja, hogy belső nyugalmat ad nekik – Ezék 34,14-15; Zsolt 23,2; Jn 10,9; Mt 11,28-30.

E. Az Úr bekötözi a megtöröttet, és megerősíti a beteget; a gondozása és táplálása révén Ő eléri, hogy minden gyenge juh harcra felékesített lóvá váljon – Ezék 34,16a; Zak 10,3; 11,7.

F. Az Úr igazságos ítéleteket gyakorol, hogy eltakarítsa az összes igazságtalan dolgot Isten helyreállított népe között; a minket Tápláló és Ellátó eléri, hogy pontos érzetünk legyen a másokkal való kapcsolatunkat illetően; amikor ilyen érzetünk van, megítéljük magunkat, és ennek eredményeként valódi egységünk van a szentekkel egyetlen nyájként – Ezék 34,17-22; Kol 3,15.

G. Krisztus mint az igazi Dávid a Pásztorként állíttatik fel, hogy etessen minket, és azt okozza, hogy megteljünk és megelégedjünk; gondoskodik rólunk, beleértve az összes problémánkat és felelősségünket és az életvitelünk minden szempontját; annak, hogy az Úr a Pásztorunkként gondoskodik rólunk, az a végeredménye, hogy engedelmeskedünk Neki mint a Királyunknak, és az Ő királyi mivolta alá jövünk – Ezék 34,23; 23. zsoltár; Jel 7,17; 22,1-2a.

H. Amint megtapasztaljuk az Úr pásztorolását, és az Ő királyi mivolta alatt maradunk, élvezzük az Ő békeszövetségét, amely biztos és nem változó, valamint többé nem vagyunk kitéve szellemi bajoknak és zavaroknak – Ezék 37,24-28:

1. Az Ő pásztorolása alatt az összes gonosz fenevad, gonosz személy, távol tartatik az Úr helyreállított népétől – 34,25a; vö. Csel 20,28-29; Fil 3,2-3.
2. Az Úr összetöri az igánkat, megszabadít minket a rabszolgaságból, és megígéri, hogy nem leszünk préda az ellenség számára, hanem békességben és biztonságban fogunk lakozni – Ezék 34,25b. 27b-28.

I. Az Úr pásztorolásának megtapasztalása révén Isten helyreállított népéé Isten jelenléte, Isten köztük van, és ők Isten előtt vannak; ez az Istennel való tökéletes közösséget ábrázolja – az egységben való közösséget – Istennek és embernek az elegyedésében, amelyben mi egyek vagyunk Istennel, és Ő egy velünk – 30-31. vers.

J. Az Ő pásztorolása révén az Úr bevisz minket az Ő áldása élvezetébe, és azt okozza, hogy az áldás forrásaivá váljunk az áldás záporai alatt – 26-27a. 29. vers; 1Móz 12,2-3; Róm 15,29; 2Kor 1,12. 15; Zak 10,1:

1. A 4Mózes 6,23-27 igeszakaszban lévő áldás, a 2Korinthus 13,13-ban lévőhöz hasonlóan, a Háromegy Isten örökkévaló áldása, amely nem más, mint a Háromegy Isten, aki kitölti belénk Önmagát az Ő Isteni Háromságában az élvezetünkre.
2. Ahhoz, hogy megkapjuk az Úr áldását, gyakorolnunk kell az egységet, az egység gyakorlata pedig az egy szívvel-lélekkel való lét – 133. zsoltár; Ef 4,3-4a; Csel 1,14; 2,46; Róm 15,5-6.

© 2026 Living Stream Ministry